

Henriette Crone, Gregersen, Johannes Jensen [Form.], Olga Knudsen, J. Chr. Møller, Jørgen Møller, Martin Olsen, Johannes Pedersen, Stensballe, C. F. Sørensen, Sørensen-Egaa, H. Trier). Betænkning (B. Sp. 2735) afgiven 20/4. (Ordfører: Johannes Jensen). 2. Beh. 23/4 (L. Sp. 1212). 3. Beh. 24/4 (L. Sp. 1275). *Tilbagesendt til Folketinget*. Udvalgets Erklæring (B. Sp. 2787) afgiven 24/4. Eneste Beh. 25/4 (F. Sp. 6445). Loven stadfæstet 1. Maj 1923. (Lov-Tid. Nr. 168).

Da Gyldigheden af Lov af 1. Maj 1922, jfr. Lov af 1. April 1921, vedrørende Boligforholdene udløber den 1. April 1923, rettede Indenrigsministeriet, der overvejede Spørgsmaalet om, hvorvidt nævnte Lovs Gyldighed bør søges forlænget, samt hvilke Ændringer Loven bør undergaa, et Cirkulære af 16. November 1922 til de Kommuner, i hvilke Huslejenævnsinstitutionen er ophørt fra 1. Juli 1922 at regne, og udbad sig en Udtalelse om, hvilken Virkning Nævnenes Bortfald har haft i Kommunen med Hensyn til 1) Lejeforhøjelser og Opsigelser og 2) Fremme af Opførelse af nye Boligbygninger ved privat Initiativ (derunder ogsaa Byggeforeninger). Endvidere udsendte Ministeriet ved Cirkulære af 8. December 1922 Spørgeskema til de Kommuner, hvori der findes Huslejenævn, angaaende Boligforholdene i det hele i vedkommende Kommune samt udbad sig Erklæringer fra Huslejenævnene og Kommunalbestyrelserne angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Gyldigheden af Bestemmelserne i nævnte Lov ønskes forlænget, og i bekræftende Fald hvilke Ændringer der eventuelt maatte ønskes.

Efter den af Statistisk Departement foretagne Bearbejdelse af de derefter fremkomne Oplysninger var der i Maj 1922 kun nedsat Huslejenævn i ca. 60 Købstæder og ca. 200 Landkommuner, medens Tallene i Maj 1921 var henholdsvis 78 og 413. Fremdeles oplystes det, at der i Oktober 1922 var i Hovedstaden (København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner) 3 232 husvilde Familier (12 500 Personer) og i Købstæderne 1 628 husvilde Familier (8 317 Personer), fordelte paa 55 Byer.

Fra København og Frederiksberg Kommunalbestyrelser, 44 Købstæder og 101 Landkommuner modtoges Indstilling om, at fornævnte Lovs Gyldighed forlænges, medens en Del Kommunalbestyrelser og Huslejenævn udtalte, at efter deres Opfattelse vil Huslejelovgivningen kunne ophøre i deres Kommuner, uden at der derved vil opstaa Vanskeligheder, og et betydeligt Antal af de Kommuner, som anbefalede Lovens Opretholdelse, udtalte samtidig Ønsket om, at den nye Lov formes saaledes, at den i udpræget Grad faar Karakteren af en Afviklingslov med det Formaal snarest at vende tilbage til de normale Forhold paa dette Omraade — d. v. s. Forholdene før Krigen.